

tragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Formanden:

Inden vi går til næste sag på dagsordenen, skal jeg oplyse, at vi regner ikke med flere afstemninger fra nu og resten af mødet.

Den næste sag på dagsordenen var:

32) Anden behandling af lovforslag nr. L 219: Forslag til lov om ændring af ligningsloven og personskatteloven. (Lavere skat på arbejdsindkomst).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 23/4 2003. Første behandling 9/5 2003. Betænkning 22/5 2003).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Kl. 17.50

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Det har jo aldrig nogen sinde været kedeligt at være medlem af Skatteudvalget. Det er faktisk sådan, at 25-30 pct. af lovgivningen går igennem Skatteudvalget, og derudover er der jo stor interesse for, hvad vi laver. Det er også sådan, at når vi har debatterne, kan vi komme meget langt omkring med meget spændende ting. Så det er absolut ikke kedeligt.

Men jeg vil gerne sige, at under den nuværende skatteminister er det indimellem næsten underholdende. Han er jo en minister, der er fuld af overraskelser og fuld af fornyelser i måden, han betjener Folketinget på. Så derfor er det altid med en vis spænding, ja, nærmest forventning, vi ser frem til udvalgsarbejdet, når vi går i Skatteudvalget.

Tidligere kunne vi jo se eksempler på, at de svar, vi fik, nærmest så ud, som om det var ministeren selv, der havde skrevet dem. Men nu er det jo sådan, at ministeren er en festlig fyr. Han fornyr sig jo hele tiden, så derfor er han nu begyndt en ny leg, noget, man kunne kalde for parlamentarisk jeopardy.

Det er sådan, at det er ministeren, der stiller svarene, og så skal vi gætte spørgsmålene. Derfor er det jo klart, at vi kan komme langt omkring. Vi har i den her omgang både været i Østeuropa før Murens fald, i Sovjetunionen, i Kina og sågar helt i Nordkorea.

Det er klart, at det har vi været, for det er eksempler på historiens lære om, hvad en omfattende statsindblanding i økonomien kan føre til, og at en bastant offentlig sektor ikke er nogen garanti for social sikring af de dårligst stillede.

Derfor er det jo, at vi har sat os ned og tænkt på, om vi nu kunne gætte spørgsmålet. Det første gæt var: Hvad er konsekvenserne af en stor, centralt dirigeret gammelkommunistisk kommandoøkonomi? Det var selvfølgelig forkert.

Så kom der et kvikt hoved, som gættede på: Hvad er socialstaten? Også forkert.

Så gav vi op, og så var spørgsmålet: Kan ministeren bekræfte, at udligningen mellem velstillede og dårligt stillede finder sted via den fælles finansiering af velfærdssamfundet, og at denne udligning forringes, når den offentlige finansiering formindskes, og at dette er vejen til minimalstaten? Det er jo klart, at man så kun kan komme i tanker om Nordkorea.

Det kan måske forklares med, at den, som har været chefkoncipist på besvarelsen, også er en sand ekspert i det. Vedkommende er at takke for forordet til den legendariske bog om minimalstaten fra 1993.

Så det, vi selvfølgelig ser frem til her, er, hvad ministerens næste påfund nu er, om det er »Stjerne for en aften«, eller det er »Hvem vil være millionær«, for han er jo en sand filur.

Det, vi nu har hørt ministeren sige også her i Folketinget, er, at skattestoppet står ubrydeligt til evig tid. Statsministeren har været inde på den samme tanke, og Venstres finanspolitiske ordfører har også været inde på, at det i hvert fald står i 100 år.

Så er det jo selvfølgelig en skam, at man ikke kan få ministeren til at bekræfte det, på trods af at vi spørger og spørger og spørger. Vi får jo altså hele tiden at vide, at man ikke kan tage stilling til det før i 2010. Faktisk er det sådan, at i alle de beregningsforudsætninger, vi har, er